

Silne uwierzytelnianie użytkownika (SCA) – wybrane problemy interpretacyjne

Wymogi dotyczące stosowania przez dostawców usług płatniczych silnego uwierzytelniania użytkowników (SCA)¹ pociągają za sobą wiele problemów interpretacyjnych. Znajdują one bezpośrednie przełożenie na praktykę dostawców, często oddziałując na rodzaj oraz kształt wdrażanych przez nich rozwiązań technicznych i informatycznych. Celem niniejszego opracowania jest próba zmierzenia się z najczęściej dyskutowanymi obecnie na rynku usług płatniczych zagadnieniami związanymi z procedurą SCA².

WOJCIECH IWAŃSKI
MATEUSZ BLOCHER

Silne uwierzytelnianie użytkownika (SCA) – uwagi wprowadzające

Jednym z podstawowych założeń tzw. drugiej dyrektywy o usługach płatniczych (PSD2)³ jest niewątpliwie zwiększenie bezpieczeństwa w łańcuchu płatności (w szczególności płatności elektronicznych) oraz udoskonalenie ochrony konsumentów na rynku usług płatniczych⁴. W ocenie prawodawcy europejskiego bezpieczne usługi płatnicze stanowią zasadniczy warunek prawidłowego funkcjonowania i rozwoju nowoczesnej bankowości w Europie. Z tego też względu użytkownicy usług płatniczych powinni być należycie chronieni przed wszelkimi ryzykami związanymi z usługami płatniczymi, z których korzystają. Jednym z kluczowych mechanizmów służących ich ochronie ma być, w założeniach prawodawcy europejskiego, silne uwierzytelnianie użytkownika (SCA).

¹ Zob. art. 2 pkt 26aa ustawy z 19.08.2011 r. o usługach płatniczych (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 2003, ze zm.), dalej: „u.u.p.”.

² Określenie „procedura” SCA nawiązuje do pojęcia niejako bazowego dla silnego uwierzytelniania użytkownika, tj. pojęcia „uwierzytelnianie”. Zgodnie z art. 2 pkt 33b u.u.p. uwierzytelnianie to procedura umożliwiająca dostawcy usług płatniczych weryfikację tożsamości użytkownika lub ważności stosowania konkretnego instrumentu płatniczego, łącznie ze stosowaniem indywidualnych danych uwierzytelniających.

³ Dyrektywa 2015/2366 z 25.11.2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. UE L nr 337, s. 35), dalej: „PSD2”.

⁴ Por. w szczególności motyw 4, 5, 7 oraz 91-96 PSD2.